

ה"ת 44111/05/18 - אלי מרג'יה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בנצרת

ה"ת 44111-05-18 מרג'יה נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 906/2018

בפני כבוד השופטת מנאל חליחל-דיאב
המבקש אלי מרג'יה
נגד
המשיבה מדינת ישראל

החלטה

רקע

1. בפניי בקשה להשבת תפוסים (להלן: "**הבקשה**") - שתי מלגזות - שנתפסו במגרש חלקים משומשים של המבקש ומנעולים של המקום (להלן: "**הרכוש**"), וזאת נוכח הנימוקים הבאים:
§ במסגרת חקירה בפרשת ביום תאונות דרכים שהתנהלה על ידי המשיבה, נתפסו במגרש החלפים של המבקש שתי מלגזות בנוסף למנעולים של המקום.
§ המבקש נעצר מספר פעמים לצרכי חקירה בבית משפט השלום בראשון לציון ושוחרר לאחר מיצוי כל ההליכים.
§ לטענת ב"כ המבקש, אין כל עילה על פי דין להמשיך ולהחזיק בחפצים שלעיל ויש להשיבם.
בבקשה שהוגשה מאוחר יותר, טען ב"כ המבקש (במסגרת בקשה למתן החלטה) כי עסקו של המבקש "משותק" בשל תפיסת המלגזות.
2. בתגובה לבקשה, הגיש ב"כ המשיבה בקשה להארכת תוקף החזקת התפוסים וזאת מכוח סעיף 35 לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971 וסעיפים 32 ו-32א לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969, לנוכח הנימוקים הבאים:
§ תחילה נטען, במסגרת טענה מקדמית, כי בהתאם לסדרי הדין, על המבקש להגיש את הבקשה לבית משפט השלום בראשון לציון אשר דן בכל הבקשות נשוא התיק.
§ במהלך חודש אפריל 2018 התנהלה חקירה גלויה ביחידת אתגר בגין חשד לביצוע עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, קשירת קשר לביצוע פשע וחבלה במזיד ברכב.
§ המבקש הנו חשוד מרכזי בפרשיה הכוללת ביום תאונות דרכים במשך מספר שנים לעשרות רכבים וקבלת

כספים במרמה מחברות הביטוח.

§ במסגרת החקירה, בתאריך 23.04.2018, נתפס במגרשו של החשוד הרכוש הנ"ל אשר שימש את המבקש בביצוע העבירות.

§ מאז המעבר לחקירה גלויה (בתאריך 23.04.2018), התחזקו והתבססו הראיות כנגד המבקש וחשודים נוספים.

§ המוצגים, אשר הארכת תפיסתם מבוקשת, מהווים חלק מהותי ובלתי נפרד מחומר הראיות שכן שימשו לביצוע העבירות ודרושים להמשך החקירה.

§ אשר על כן, מבוקש להורות על העברת הבקשה לבית משפט השלום בראשון לציון ולחילופין להאריך את תוקף החזקת התפוסים עד להחלטה אחרת.

3. במסגרת דיון שהתקיים היום במעמד הצדדים, טען ב"כ המבקש כי בשלב זה בית המשפט בוחן אך את העילה ואת הצורך בהחזקת התפוס ולא בסבירות החשד ותפקידו של כל מבצע בפרשה. עוד עמד על השפעת חקיקת חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו על נושא הטיפול במוצגים וציטט, מתוך ספרו של השופט קדמי, כי במוצגים, האמצעי הדרסטי ביותר הינו התפיסה כשאין אמצעים אחרים. לטענתו, מדובר בחשוד הנמצא בשלבו ה"טרומי" של ההליך שעניינו חשדות וטרם הגשת כתב אישום, ושב והדגיש כי מדובר **בחשוד** ולא בנאשם. עוד לדבריו, המבקש סובל מנזק יום-יומי היות ועסקו "משותק לחלוטין" ללא כל תועלת שמפיקה המשטרה. לטענתו, המלגזות נדרשות לצורך הרמת מנועים וכיוצא בזה, וללא המלגזות העסק אינו עובד. לאור האמור, הציע לערוך איזון בין האינטרס של המשטרה לנהל חקירה תקינה, לבין האינטרס של שמירה על זכות הקניין של החשוד באמצעות הטלת ערבויות כנגד החזרת שתי המלגזות.

מנגד טען ב"כ המשיבה כי בימים האחרונים, הועברו התיקים לפרקליטות. לטענתו, המלגזה לקחה חלק פעיל בביצוע העבירות בסדר גודל גדול מאוד. עוד בהתייחס לעניין טענת ב"כ המבקש כי המקום "משותק", טען ב"כ המשיבה כי בביקור שנערך במקום צולמה במלגזה, כך שניתן לעבוד במקום. עוד הוסיף וטען כי ישנו רצון של הפרקליטות להגיע לחילוט המלגזות והגשת כתב אישום, ויחד עם זאת טען כי הנושא תלוי בפרקליטות ומשיש רצון לחלט את המלגזות, מבוקש להשאיר את המלגזות תפוסות.

בתגובה לדברים אלה, טען ב"כ המבקש כי המלגזה אינה משמשת את החשוד ואינה שייכת לו. לטענתו, גם כשיש כוונת חילוט, הדין הוא זהה, ובית המשפט משחרר בתנאים כך שיפגע קניינו של החשוד פחות, באמצעות הטלת ערבויות. לסיכום טען, כי השאלה היחידה שצריך להכריע בה היא האם יש עילה או צורך להחזיק במוצג והאם אין דרך חלופית שפוגעת פחות בקניינו של החשוד.

דין

4. משחזר בו ב"כ המשיב מהטענה בדבר הסמכות המקומית, אמנע מלדון בסוגיה זו, ואפנה ישירות לסוגיה המרכזית בתיק זה והיא החזרת התפוסים:

בית המשפט קבע בבש"פ 3750/09 פואז אלהואשלה נ' מדינת ישראל (מיום 02.06.2009, פורסם בנבו):

"בקיומן של ראיות לכאורה אין כדי להכריע בדבר אופיו של הסעד הזמני שיינקט להבטחת החילוט. על אף האפקטיביות שבתפיסת הרכוש, בית משפט זה הביע את עמדתו בעבר כי לאור אופיו הדרסטי של אמצעי התפיסה בשלב הביניים והפגיעה הקניינית הממושכת הכרוכה בו בנאשם שטרם הוכרע דינו, ניתן להעדיפו רק בהיעדר חלופה פוגענית פחות המגשימה את התכלית העומדת ביסוד מתן סעד ביניים. במילים אחרות, בבוחנו את האפשרות ליתן צו זמני להבטחת האפשרות לחלט רכוש אם יורשע הנאשם בהליך העיקרי, מוטלת על בית המשפט חובה לתור אחר האמצעי שלצד הגשמתו את התכלית שלשמו ננקט, פגיעתו הקניינית בבעל הרכוש היא מינימאלית והוא מאזן באופן מיטבי בין האינטרס הציבורי שבהבטחת החילוט לאינטרס הפרט בקניינו (ראו למשל בש"פ 7715/97 חג' נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(1) 14 (1998)); בש"פ 3159/00 רבין נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 30.5.00); בש"פ 342/06 חב' לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 12.3.06); בש"פ 5550/08 שמעון נ' מדינת ישראל (לא פורסם 8.7.08) (להלן: עניין שמעון); בש"פ 9090/08 אלימלך נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 4.12.08) (להלן: עניין אלימלך))."

כאמור, על בית המשפט לערוך איזון בין הפגיעה בקניינו של האדם לבין האינטרס הציבורי. כפי שהוזכר לעיל, בתאריך 23.04.2018 נתפס הרכוש, אף ב"כ המשיבה הצהיר בפני כי הסתיימו כל הבדיקות הפורנזיות שהיה עליהם לעשות, כך שאין צורך בתפיסת המלגזות לצורך בדיקתן.

עוד כעולה מדברי ב"כ המשיבה, החקירה לקראת סיום ובקשתה הינה רק **לחלט** את המלגזות אשר לא יוגשו כראיה.

5. בעריכת האיזון המתאים בין האינטרס הציבורי לבין הזכות הקניינית של המבקש והפגיעה הכלכלית בו ובמשפחתו, החלטתי לקבל את הבקשה ולהורות על החזרת המלגזות וזאת עד ליום 04.06.2018 בשעה 14:00 (עד אז המשיבה תבחן אם נדרשות פעולות להשלמת החקירה ביחס למלגזות) בתנאים כדלקמן:

- א. המבקש יעמיד את המלגזות לרשות המשטרה לצורך חקירה נוספת אם תידרש.
- ב. ניתן צו איסור דיספוזיציה, המבקש לא יעביר את הבעלות/ההחזקה במלגזות לצד ג' עד להכרעה סופית בתיק או עד להחלטה אחרת אם תידרש.
- ג. תופקד ערובה במזומן או ערבות בנקאית על סך של 6,000 ש"ח.
- ד. המבקש יחתום על התחייבות על סך של 10,000 ש"ח להבטחת מילוי התנאים.

המזכירות תשלח העתק מהחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"ז סיוון תשע"ח, 31 מאי 2018, בהעדר הצדדים.

